

Bedia Ablamızın Ardından...

Dr. Erdal ATABEK

Bedia ablamızı yitirdik. Bir beyin kanaması onu aramızdan aldı. Dr. Naci Kılıç kardeşimizin bir trafik kazasında ölümünden sonra Antalya Tabip Odası Başkanlığı'na seçilmişti. Her zaman hareketli, her zaman içten, candan, açık sözlü, yiğit, mert kişiliğiyle hepimizi kendisine bağlamıştı. İşlek zekâsı, pırlıl pırlıl esprileri, doğruları hemen kavrayan, doğruların hemen yanında yer alan bir heyecan insanıydı, Dr. Bedia Kervancıoğlu.

Türk Tabipleri Birliği'ne çok şey verdi. Antalya bölgesinde yaptığı çalışmalarla yetinmeyen, Büyük Kongrelerde, Temsilciler Meclisi çalışmalarında Birliğin her «gelin» deyişinde koşar, gelir, konuşur, etkilerdi. Yorulmadan, usanmadan, canlılığını hiç yitirmeden.

Halkla kaynaşmasını, toplumdaki bozukluklarla savaşı, savaştan kişiliğini Köy Enstitülerinde bilemişti. Aksu Köy Enstitüsü'nün kurucusu, öğretmeni, doktoruydu. Bu göreve Tıbbiyeyi bitirdiği yıl, 1940'da başlamıştı. Onbeş yıl bu görevde çalıştı. Sonra, Arifiye Köy Enstitüsü'ne geçti. On iki yıl sonra 1967'de yeniden Aksu Köy Enstitüsü'ne döndü. 1977'de emekli oldu.

Onun sağlam, renkli, her şeyi tatlı tatlı eleştiren kişiliğini tanımak bize çok şey kazandırdı. Yazık ki, anlattığı öyküleri, olayları yorumlarını, söyleşilerini, değerlendirmelerini yazamadık, banda almadık. Onları dinlemek zevkiyle yetindik. Ondand aldıklarımızı, bilmiyorum, nasıl aktaracağız?

Yaşamını hiç vitrine koymadı. İnandıklarına omuz vermektan hiç kaçınmadı, hiç yorulmadı, hiç yüksünmedi. Büyük insanlara, sağlam kişiliklere özgü davranışlardır bunlar. Öyleydi. Toplumun çürük değer yargılarından hiçbirine metelik vermeden, sınımsız yüreğiyle, özgür, gerçek bir demokrat, halkına inanmış bir halk doktoru, bir enstitü, bir eğitimci olarak yaşadı.

Böyle yaşayanlar ölmez ki...